

førdanlig ere mest tilgængelige, og som derfor ikke blot egner sig godt til Rantonnementsøvelser, men paa hvilken Tropperne efter tidligere Erfaring endnu uden Skade for Sundheden kunne ligge i Leir. Naagtet man nemlig erkjender de store Fordele, som for Befalingsmændenes Uddannelse kunne opnaas ved beoegelige Rantonneringsøvelser; og man derfor ogsaa ved Forslaget søger Bemyndigelse til at lade saadanne afholde, har man dog ikke allerede nu troet at turde foreslaa, at de skulde træde fuldstændig i de ved Hærløven bestemte Leirøvelsens Sted, men maa tværtimod indtil videre anse det rettest at lægge Hovedvægten paa disse. Leirøvelserne give i Modsetning til Rantonneringsøvelserne et saa fortrinligt Middel til at vænne Mandskabet til den for Disciplinens Skyld saa nødvendige Regelmæssighed og Orden, at de blive af største Betydning hos os, hvor Tjenestetiden er saa kort, og hvor Tropperne langtfra overalt ere kasernerede. Paragrafen om de større Øvelser er affattet saaledes, at de gives Krigsbeskyttelsen Frihed til afvejlende at afholde disse Øvelser i Leir eller Rantonnement, og skulde da Erfaringen i Tidens Løb vise, at de sidste uden Skade for Mandskabets Uddannelse kunne træde fuldstændig i de førstnævnte Sted, vil man have den dertil fornødne Bemyndigelse.

Forslaget indeholder en ganske vist betydelig Indskrænkning i det hjemsendte Mandskabs Indkaldelse til større Øvelser. Hærløven forudsætter 2 Indkaldelser, hver i 45 Dage ved Liniebataillonerne og 1 ved Reserverbataillonerne i 30 Dage eller ialt i omtrent 120 Dage, medens Mandskabet efter nærværende Forslag kun vil blive indkaldt 2 til 3 Gange til Øvelse i 30 til 35 Dage, eller ialt i 65 Dage for omtrent Halvdelen af Mandskabet og i 95 for omtrent Halvdelen; men man er overbevist om, at denne Indskrænkning i de fortsatte Øvelser vil opveies ved de øvrige Fordele, som den foreslaaede Uddannelsesplan har.

Under Forhandlingerne med Rigsdagen om det sidst forelagte Hærløvsforslag er der bleven fremsat Forslag om aldeles at opgive Vinterstyrken af Menige ved Fodfolkets Regiment. Dette Forslag har det ikke været muligt at tiltræde, idet man ikke har kunnet anerkjende Rigtigheden af de Grunde, som ere blevene ansøgte til Forsvar for en saa gjennemgribende Forandring i Hærløvens Bestemmelser. Naar det saaledes er bleven udtalt, at den fortsatte Vintertjeneste er uden Betydning for Mandskabets Uddannelse, da beror dette paa en urigtig Opfattelse af en vigtig Del af Hærens Virksomhed. Den fortsatte Tjenestetid for en Del af de Menige er tværtimod et gavnligt og aldeles nødvendigt Supplement til den korte Uddannelses-tid, idet Mandskabet gennem de daglige saavel praktiske som theoretiske Øvelser i Wintermaanederne opnaa en fuldstændigere Uddannelse, end der kan

blive Mandskabet i sin Helhed til Del, og Afdelingerne derved faae en Fasthed, der ikke vilde kunne tilveiebringes, naar Kammerne udelukkende skulde fyldes med Mandskab, der hjemsendtes strax efter den første Uddannelse. Naar man dernæst som Grund til ikke at holde nogen Styrke inde om Vinteren har omtalt, at Vagttjenesten antages at have en skadelig Indflydelse paa de unge Menneskers personlige Udvikling, da har man vel kun havt Forholdene i Kjøbenhavn for Øie, thi udenfor Kjøbenhavn spiller Vagttjenesten kun en forholdsvis underordnet Rolle, og er i ethvert Fald ikke mere omfattende end det af Hensyn til Mandskabets Uddannelse i denne for Hæren ikke uvigtige Tjeneste er nødvendig; men selv i Kjøbenhavn, hvor man i Tidernes Løb har indskrænket den saameget, at enhver yderligere Indskrænkning vilde være betænkelig for de Interesser, Hæren skal varetage, er det selv i Wintermaanederne dog kun hver 3die eller 4de Dag en Mand kan komme paa Vagt, hvilket paa ingen Maade kan antages at blive skadeligt for hans personlige Udvikling; thi naar Vagttjenesten drives strengt og alvorligt som den bør, er den tværtimod en gavnlig og for Soldaten nødvendig Øvelse i Orden, Rumlighed, Opmærksomhed og Narvaagenhed. Det er ogsaa fra de Sider, hvor man har yttret Ønske om at opgive Vinterstyrken, erkjendt, at der i Kjøbenhavn til enhver Tid bør være en Militærstyrke, som i paakommende Tilfælde kan anvendes som Støtte for Politiet til Overholdelse af den indre Orden, men det blev gjort gjældende, at man kunde tilveiebringe en saadan ved at henlægge en Centralskole for Befalingsmænd paa 3 til 400 Md. til Hovedstaden. Selv om man herved vilde se bort fra de øvrige Grunde, som tale imod en saadan Foranstaltning, vilde der alligevel endog i Kjøbenhavn blive en Tid af Aaret, i hvilken man ikke engang vilde raade over denne Militærstyrke, idet en saadan Centralskole skulde ophøre flere Maanedes før Aarets Rekrutter vilde kunne anvendes i dens Sted. Kjøbenhavn vilde saaledes i dette Tidrum og hele den øvrige Del af Landets Garnisoner i Halvdelen af Aaret være berøvet enhver Militærstyrke. Vinterstyrken er fremdeles nødvendig til Bevogtning af Hærens Etablissementer samt til Bevarelsen og Vedligeholdelsen af Hærens vigtige og kostbare Beholdninger af Vaaben og andet Materiel; thi til begge disse vigtige Øver vil der foruden Befalingsmænd behøves uddannede Menige. Hertil kommer, at Vinterstyrken er et uundværligt Middel til at uddanne og indøve Befalingsmands-eleverne, samt til fylgig at bekvæmme og videre uddanne ikke alene de yngre, men ogsaa de ældre Befalingsmænd. Det er imidlertid ikke alene alle de foran berørte Hensyn, men ogsaa Hensynet til Afdelingerne selv, til deres organiske Liv, som gjør det til en Nødvendighed at bevare Vinterstyrken. I Stedet for at det nu kun er Reserverbataillonerne, hvis Befalingsmænd paa Grund af